

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 338.

Tredie Session.

97de Møde.

Løverbagen den 13de Marts.

(Forts.)

Tillisch (fortsat): Vi maae, siger jeg, lade denne Tvivl blive staaende som et Sværd, der hænger over Ministeriet, som den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den District (Escherning) for nogle Dage siden udtrykte sig; det er et Sværd, som hænger over Ministeriets Hoved, som vi maae lade blive hængende, og vi have ingen Anledning til at tage det bort, vi have ikke hængt det der, Ministeriet er frivilligt gaaet ind under det, og den ærede Premierminister har sagt os, at Ministeriet sidder trygt under dette Sværd, beffærmet af den fgl. Kundgjørelse af 28de Januar dette Aar, af dens Nødvendighed og dens Gavnlighed. Denne Beskyttelse kuane vi ikke nu berøve Ministeriet; der vil komme en Tid, da vi kunne bedømme, hvorvidt den er sikker eller ikke sikker, vi kunne muligens da komme til det Resultat, at vi bør udtale vor Tak og Tillid til det Ministerium, som har tilraadet Hs. Majestæt den Politik, som indeholdes i Kundgjørelsen af 28de Januar dette Aar (Hør! Nei!), men det kan ogsaa være, at vi komme til det modsatte Resultat (Hør! Hør!), og skulde det blive Tilfældet, saa skulle vi ikke frygte for at lade Sværdet falde, saa vil det være vor Pligt, eller i alt Fald deres Pligt, som til den Tid sidde i vort Sted, at lade Sværdet falde. Jeg mener derfor, at vi nu ikke kunne komme til anden Erkjendelse med Hensyn til den af Ministeriet valgte Politik, end vi havde dengang, at vi ikke kunne forandre den Mening, vi dengang havde, med mindre der i den Tid, der ligger imellem den 28de Januar og dette Dødsfald, er forefaldet Omstændigheder, som kunne begrunde, at vi nu med Hensyn til

denne Politik skulle kunne nære Mistillid til Ministeriet. En saadan Omstændighed kunde muligens den Udtalelse af den ærede Premierminister antages for at være, at han, naar et bestemt Factum var indtraadt, vilde meddele os de Dplysninger, som kunne begrunde Nødvendigheden af den Politik, som Ministeriet har valgt. Det kunde nu vel siges, uagtet dette Factum er indtraadt, have vi dog endnu ikke modtaget disse Dplysninger (Hør!), men jeg mener dog, at det vilde være noget ubilligt saaledes at hænge sig i den ærede Premierministers Ord, uden tillige at tage andre Omstændigheder i Betragtning. For det Første er det vel saa, at dette Factum nu er traadt i Birkelighed, men for at det skal kunne ansees for tilfulde at være traadt i Birkelighed, for tilfulde at være opnaaet, staaer der endnu Noget tilbage, som maa opnaaes, Noget, som er af megen Vigtighed at opnaae, og forsaavidt kan det vel ogsaa siges, at den af Premierministeren nævnte Tid endnu ikke er kommen, og dernæst kunne vi ikke vide, om dette Noget, som endnu staaer tilbage, ikke vilde vanskeliggjøres for Ministeriet at opnaae, eller om Ministeriet ikke vilde lægges Hindringer i veien for at opnaae dette, hvis det allerede nu vilde fremlægge hine Bevisligheder for os. Jeg mener derfor, at der i denne Omstændighed ikke er nogen tilstrækkelig Anledning for os til at ytre Mistillid mod Ministeriet. Men, vil man nu sige: Ja, det er heller ikke med Hensyn til den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar og til den Politik, som deri er udtalt, at vi nære Mistillid til Ministeriet, eller at vi troe, at der er Anledning til at nære Mistillid til Ministeriet (Grundtvig: Maa jeg bede om Ordet!), men det er med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ministeriet har antydet eller agter at udføre denne Politik,